

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Janusz Niczyporuk

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I NSP 167/21, po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 16 lutego 2022 r.,

1. pozostawia skargę bez rozpoznania;

2. zwalnia skarżącego M. S. od opłaty oraz wydatków niniejszego postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

M. S. (dalej: skarżący) pismem z 5 stycznia 2022 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego 12 stycznia 2022 r., wniósł skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (dalej: skarga na przewlekłość) przez Sąd Najwyższy w sprawie o sygn. akt I NSP 167/21 oraz o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa kwoty 20 000 zł.

Postanowieniem z 12 października 2021 r. Sąd Najwyższy w sprawie o sygn. akt I NSP 167/21 skargę M. S. pozostawił bez rozpoznania oraz zwolnił skarżącego od opłaty oraz wydatków przejmując je na Skarb Państwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018, poz. 75; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania) skargę należy wnieść w toku postępowania w sprawie. Ze wskazanego przepisu a contrario wynika, że niedopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, które już się zakończyło. Postępowanie przed Sądem Najwyższym w sprawie I NSP 167/21 zakończyło się prawomocnie 12 października 2021 r., zaś skarga w niniejszej sprawie została wniesiona 12 stycznia 2022 r. Samo to czyni bezprzedmiotowym kwestionowanie długości postępowania. Zważyć ponadto należy, że przedstawiona wyżej wykładra art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania potwierdzona została w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 28 marca 2013 r., III SPZP 1/13, zgodnie z którą wniesienie skargi powinno nastąpić w toku postępowania, po zaistnieniu stanu, który w ocenie skarżącego uzasadnia podniesione w niej zarzuty, nie później jednak niż do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

Skarżący złożył skargę na przewlekłość po prawomocnym zakończeniu postępowania przed Sądem Najwyższym. W związku z tym skargę M. S. na przewlekłość postępowania, stosownie do art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, należało pozostawić bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy wskazuje, że niezależnie od powyższego, nie jest dopuszczalne wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, którego przedmiotem jest stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie (postanowienia Sądu Najwyższego z: 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 9 stycznia 2018 r., KSP 21/17; 23 września 2020 r., I NSP 134/20).

Na podstawie art. 623 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy zwolnił skarżącego od opłaty oraz od wydatków niniejszego postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

